

Spokojny umysł

Spokój umysłu jest jedną z pięknych pereł mądrości. Jest to wynik długich i wytrwałych zabiegów w samokontroli. Posiadanie spokojnego umysłu jest dowodem dojrzałego doświadczenia i większej niż zwykłej znajomości praw i działań myśli.

Człowiek staje się spokojnym, w miarę jak rozumie samego siebie jako myślami kierowaną istotę, albowiem taka znajomość samego siebie ułatwia mu także zrozumienie drugich i daje coraz lepiej poznać nieodmienną zasadę przyczyn i skutków; a znając to, on przestaje szemrać, gniewać się, kłopotać i martwić, a staje się spokojnym i statecznym.

Człowiek spokojny, nauczywszy się rządzić sobą, wie, jak zastosować się wobec drugich, a drudzy znowu poważają jego siłę duchową i czują, że mogą uczyć się od niego i polegać na nim. Im więcej zrównoważonym człowiek się staje, tym większe jego powodzenie, jego wpływ i jego moc ku dobremu. Nawet zwykły kupiec będzie miał lepsze powodzenie w interesie, gdy rozwinie w sobie większą samokontrolę i równowagę, ponieważ ludzie zawsze wolą mieć do czynienia z człowiekiem, którego zachowanie się jest poważne i spokojne.

Człowiek silny i spokojny jest zawsze miłowany i poważany. Jest on jako cieniste drzewo na suchej ziemi, jak ochronna skała podczas burzy. Któż by nie miłował spokojnego serca, miłego usposobienia i zrównoważonego życia? Czy deszcz czy pogoda, czy jakiegokolwiek zmiany nacierają na posiadających to błogosławieństwo, oni zawsze są miłymi, pogodnymi i

spokojnymi. Ten spokojny charakter jest dopełniającą lekcją tak drogą jak mądrość, bardziej pożądaną niż złoto – nawet nad najwyborniejsze złoto. Jak mało znaczącą jest pogoń za pieniędzmi w porównaniu z życiem spokojnym – życiem mieszkającym w oceanie Prawdy, z dala od bałwanów i kusicieli, w wieczystej ciszy.

Jak wielu znamy takich, co pędzą życie i wybuchami temperamentu burzą w sobie wszystko, co miłe i piękne! Czy nie jest prawdą, że większość ludzi rujnuje swe życie i szczęście brakiem samokontroli? Jak mało spotykamy takich, co mają właściwą równowagę i spokój umysłu, znamionujące dojrzały charakter!

Zaiste, ludzkość miotana niepohamowanymi namiętnościami, znajduje się w zatrwożeniu, niepewności i zwątpieniu. Tylko człowiek rozumny, którego myśli są kontrolowane i oczyszczane, może sprawić, aby wichry i burze duszy były mu poddane.

Pokusami miotana duszo, gdziekolwiek i w jakichkolwiek warunkach żyjesz, wiedz to, że na oceanie życia znajdują się wyspy błogosławieństwa, a słoneczne brzegi twoich ideałów czekają na twoje przybycie. Trzymaj silnie ster twoich myśli. W barce twej duszy spoczywa naczelnym mistrz, który drzemie; więc obudź go. Samokontrola jest siłą; prawidłowe myślenie jest panowaniem; spokój umysłu jest potęgą. Mów więc twej sercu: „Uspokój się i ucisz”.

R-
„Straż”